

TEK ÇÖZÜM AŞAĞIDAN YUKARIYA DEĞİŞMEK

İçeriği Yazan: [Burhan İŞCAN](#) [1] Zaman: Paz, 07/07/2013 - 13:27

Yazar: BURHAN İŞCAN

Yazının Yazıldığı Tarih: 07.07.2013

İş devlet yönetmeye gelince değişir. İnsanın en büyük düşmanı yine kendisidir. Başkaları ona ancak onun izni kadar kötülük yapabilir. “İnsan zalimdir, çünkü o çok cahil bulunuyor” Ahzab Suresi 72. ayet. Bu ayete göre sorgulamayan insan cahildir bu cahilliği önemsemediği içindir ve kendisini kötü duruma sokmaya izin vermiştir. Sorgulatmayan insanda cahilliğini kamufle eden diktatördür. Bir politikayı ancak bir kaç kişi oluşturabilir, fakat hemen hepimiz politikaları yargılayacak yeteneklerde olmalıyız. Bir Müslüman gerçek bir iman sahibi olarak ibadet ediyor ve ilmiyle(Kuran’la) amel ediyorsa HİKMET sahibidir. Yani BASİRDİR, FURKAN(doğruyu yanlış ayıran) ZÜHT(değerliyi değersiz ayıran), RÜŞT, İZAN, FERASET, BELAGAT, HİLM , SELAM sahibidir. Politikayı olgunlaştırmak sonuçlarının önceden düşünülmesi ile mümkündür. Her politikanın sonuçları; sonuca etki edebilecek tüm sebepler düşünülerek tartışılma sonucu arzu edilen sonuca uydurulur. Bu bir çeşit test demektir. İlkel test metodu deneme ve yanılma yöntemidir. En çağdaş test yönetimi bilgisayar simülasyon programları ile test etmedir. Fakat her çağa uygun test metodu; istenilen sonucun ve sonuca etki eden sebep ve nedenlerin tartışılması ile hemfikirlik içinde karar vermektir. Bu yüzden Allah kitapta; şurayı ve istişareyi; peygamberimizde icmayı emretmiştir. Bu yüzden, ben her şeyi bilirim ukalalığında yapılan işlerin kötü sonuçla bitmesi hata değil suçtur. Görevi ihmal, kötüye kullanmak, suistimal suçlarının kaynağı suçtur.

Bir toplumda, tüm bireylerin politikaları tartışacak, yargılayacak yetenekte olmaları beklenemez. Temsilcilerin de bu yetenekte olduğu iddia edilemez. Öyleyse mutlaka bir akıl adamlar meclisi senatoya ihtiyaç vardır.

ABD nin darbeci çocuklarına ilk işareti senatoyu ortadan kaldırdın oldu. Böylece TBMM de politikalar azınlıkların çoğunluğa tahakkümü ile oluşmakta ve bu tahakkümle yürütmede istenilen sonuçlarını elde etmektedir.

Bu durumda salt Erdoğan’ı suçlamak abesle iştigaldir. Zira bu sistemde kim gelirse gelsin aynı davranmak zorundadır.

Sistemde bırakın politikaları tartışmayı, mahiyetini dahi bilmeden; politikacılar seçilmekte ve bu politikacıların yine aynı bilinçsizlikte oylayıp onay verdiği mahiyeti belirsiz politikalar yürürlüğe sokulmaktadır.

Kontrolsüz güç güç değildir. Herkesçe kabul görmüş bir devlet politikamız yoktur.

Sistem partileri, parti politikalarını devlet politikası oluşturmak için yaptıkları halde tartışmaya açmazlar. Vatandaş bu politikaları bilmediği için uygulamadaki uyumluluğu da bilmez. Bırakın vatandaşı, partililer dahi uygulamadaki politikanın parti politikası mı yoksa başka bir politika mı olduğunu dahi bilmez.

Büyükerimiz en iyisini bilir anlayışındaki teslimiyetle azınlıkların çoğunluklara tahakkümü

oluşur.

Peki bu tahakkümün suçlusu kim?

Biat Kültürü içinde öğretilmiş çaresizliğe mahkum olanlar mı? Biat Kültürü ve ona uyum için güçlülerin hukukunu oluşturanlar mı.

Suç sadece ve sadece önemsemediği için sorgulamayanlarda. Sorgulatmayana, zulmü için izin verenlerde.

Ben daha öncede yazmıştım; “polemikler, mazeret türetmek içindir” diye

<http://www.politikadergisi.com/okur-makale/polemikler-mazeret-turetmek-icindir>

ve <http://www.politikadergisi.com/okur-makale/diyalog-kurmak-uzerine> [2] yazımdada aynen şunu söyledim;

SORUN ŞU; AKP NİN GİTMESİNİ Mİ İSTİYORUZ, SORUNLARIN BİTMESİNİ Mİ?

Bu yazıları okursanız ne demek istediğimi anlarsınız.

“Yani politikası olmayanlara (doğrusu olmayanlara) sırf yanlış işaret etti diye itibar edip aldanma çağı çoktan geri kaldı.”

“AKP icraatlarından hiç birini beğenmiyorum. Beğendiğim tek icraatları, zorun karşısında oyun bozmamak için diyalog yanlış olmaları. Diyalog için bu ülkede ilkleri başlatan AKP olmuştur . Sakın AKP yi övdüğümü sanmayın ama gerçek bu. AKP iktidarı zamanında BİMER (Başbakanlık İletişim Merkezi) ve AKİM (AKP İletişim Merkezi) internet üzerinden devreye girdi. Bunlarla birlikte AKP Sosyal Medyayı en iyi kontrol ve kullanan lider parti durumunda. Yukarıda söyledim. Bunda amaç oyun bozduran zoru izale edip ortadan kaldırmak. Muhalefet Partileri yeni yeni uyanıp sosyal medyada atağa geçtiler. E-Devlet oluşturmak, devletin her hücresinin e-devlete uyumuyla olur. BİMER ve AKİM i kullanmaya 2005 yılında başladım. Sağlıktaki yolsuzluklarla ilgili ihbarlarımı önce buralara yaptım. Daha sonra her usulsüzlüğü ve yolsuzluğu burlardan AKP ye ve yetkililere duyururken çözüm önerilerinde de bulundum. Bu önerilerimin akıl kişiler tarafından incelenip, geliştirilerek devreye konulduğuna da bir çok kere şahit oldum. Çek Yasası, Arabuluculuk Kanun Tasarısı, ilaç ve Medikal Malzeme yolsuzluklarına karşı barkot uygulamalarına ve Medula Sistemine geçiş gibi bir çok önerilerimin bu diyalog içinde hayata geçtiğinin şahidiyim.

Soruyorum şimdi; bundan beş sene hatta daha fazla öncesi hangi partilerin internet üzerinden erişim sitesi vardı ve bunların kaçında diyalog başlatma imkanı buluyordunuz?

Geçenlerde Cem Yağcıoğlu’nun Güncel Meydan’da yayınlanan “POPO” başlıklı bir yazısını okudum. <http://www.edebiyatgazetesi.com/2012/12/09/popo-cem-yagcioglu/> [3]”

ÖZETLE; Uygulanan politikayı bilmiyorsanız ve karşı politika oluşturup kabul olmasını sağlamıyorsanız; işaret ettiğiniz yanlış en doğru olanıdır. Hayata geçmeyen veya geçemeyecek her fikir ölüdür. Fikirler zorla değil; içeriğindeki sağlam bilgiler sebebiyle kabul görür. Her fikri en az bir bilgi meydana getirir. Fikirler tartışmalarla değer bulur ve kabul görür. Fikir tartışmaları; çürük fikirleri sağlam bilgili fikirlerle geçersiz kılmak içindir. Bilgi içermeyen iddialar ve söylemler fikir değildir. Fikir oluşturmak için bilmek; bilmek için okumak ve görgü sahibi olmak gerekir. Taklitçilik fikir sahibi olmak değil; taklit edilen fikir sahibine ihanettir.

SİSTEMLER KARŞI SİSTEM OLUŞTURULARAK SAVAŞ YAPILIR.**TEK ÇÖZÜM; E-DEVLET YAPISINDA ŞEFFAF, ÇİFT MECLİSLİ YASAMALI YARI DOĞRUDAN DEMOKRASİ HÜKÜMET ŞEKLİ**

“Demokrasi, temsili ve çoğulcu karakteri ile seçmene hesap verilmesini, kamu makamlarının hukuka uymak yükümlülüğünü ve adaletin yansız bir şekilde dağıtılmasını da zorunlu kılar. Kimse hukukun üstünde olamaz.” Paris Şartı

Kontrolsüz güç güç değildir. Aksine felaketin öncüsüdür. Ülkemiz uzun yıllar askerin vesayeti altında yaşamıştır. O dönemlerde genel beklenti demokrasiye, sivil vesayete geçme arzusu idi. Sivil iktidarlar dönemlerinde ise; koalisyonlar genellikle istikrarsızlığı davet eder ve koalisyon dönemlerinde tek parti yönetimlerini özledik. Ancak, tepeden tırnağa demokrasiyi genlerine indirememiş ülkemizde tek parti iktidarı dönemlerinde de sivil vesayet arayışı başlar. Güçlü iktidar dönemleri hep bu arayışın peşinden koşmuştur. Ülkemizde uygulanan demokrasi sisteminde; yürütme, yasama ve yargı erklerinin birbirinden bağımsız hareket etmesi gerekir. Böylece, mutlak çoğunluğu ele geçirenin sivil vesayetini önleyecek temel garantör denetleme ve dengeleme görevinin oluşumu arzu edilir. Ancak, ülkemizde parlamenter demokrasi en azından şeklen var olduğu için, seçimi tek başına Hükümet'i kurabilecek güçte kazanan parti genellikle yasamaya da hakim olur. Bu durum hemen hemen tüm tek parti iktidarı dönemlerinde yaşanır. Ülkemizde tek parti dönemlerinde yasamanın yürütmeden bağımsızlığını tartışmak abestir. Tek parti yönetimleri yargıyı ele geçirme noktasına geldiklerinde ise zorlanma başlar. İçinde bulunduğumuz dönemde yasamayı ele geçirmiş yönetim ile yargının çekişmesi şahikasına çıkmış; nihayeti yargının zaptı ile sonuçlanmıştır.

Bu durumun sonuçları ortadadır; yargılanmayan, denetimsiz, dayatılarak kabule mecbur bırakılan parti politikaları ve bu politikalarla müstemele devlet olma yolunda atılan seri adımlarla yürütülen BOP eşbaşkanlığı.

Parti politikaları devlet politikası yerine geçtiğinde, bu politikalarla devletin idamesinin çok zor şartlarda da olsa tek parti iktidarlarınca hasbel kader yürüyeceği gerçeği ortadadır. Olmayan devlet politikası yüzünden, koalisyon hükümetlerinin başarısızlıklarını hep beraber gördük ve yaşadık. Tek parti hükümetleri de bekasını, dış odaklı baskıcı lobilerin dayatmalarına mecburiyette bulmaktadır. Bunun sebebi emperyalizmin parçala böl ve yönet politikalarının amacını gerçekleştirecek; vahşi kapitalizmin kuralsızlıklarını oluşturmaya uygun, yolsuzluk ekonomisi politikalarının benimsenmesidir. Üretimin durdurulması, borcu borçla kapatma tuzağına düşürmek içindir. Borcu borçla kapatan ülke yöneticilerinin, bunun bedelini dayatmalara mecburiyetle ödedikleri gerçektir.

“HÜKÜMETLERİN İCRAATLARI MENFİ OLUPDA MİLLET İTİRAZ ETMEZ VE İKTİDARI DÜŞÜRMEZSE, BÜTÜN KUSUR VE KABAHLATLARA KATILMIŞ DEMEKTİR.” M.K. ATATÜRK

Egemenlik, yönetme hakkının kimden kaynaklandığını ve kimde olduğunu belirleyen en temel kavramdır. Bugün kabul edilen görüş bu hakkın insanlardan kaynaklandığı yönündedir ve bu din, sınıf, zümre, etnisite, askeri güç gibi olguların egemenliğin kaynağı olamayacağını gösterir. Egemenlik ile ilgili en çok atıf yapılan isimlerden olan F. H. Hinsley'e göre ise egemenlik bir toplumdaki nihai ve en üstün siyasi otoritedir. Egemenlik

fikrinin ilk çıkışından itibaren devlet egemenliğinin mutlak olduğu kabul edilmiştir. Otorite devlet ve kurumlarıdır. Teorik çerçeveden bakıldığında ise egemenliği ulus egemenliği ve halk egemenliği olarak ikiye ayırmamız mümkündür. 'Halk egemenliği anlayışında egemenlik bireylerden ayrı, manevi bir varlığa değil, doğrudan doğruya toplumu oluşturan bireylere ait

bulunmaktadır.' Egemenliğin dayanağı sosyal topluluğu oluşturan bireylerden kaynaklandığına göre, halkın egemenliği bireylerin egemenliklerinin toplamıdır.

Bu egemenlik çeşidinin temelinde toplum sözleşmesi yer almaktadır. Yani bireylerin her biri

egemenlikte ayrı ayrı pay sahibidir. Ulus egemenliği kavramı ise egemenliğin tüm ulusa ait olması anlamına gelmektedir. Burada kullandığımız ulus kavramı sadece belirli bir zamanda yaşayan fiziki varlık olarak halkı değil, geçmişten geleceğe uzanan manevi ve tüzel bir varlığı anlatır.

Bu açıdan bakıldığında halk egemenliği ve ulus egemenliği kavramları birbirinden farklıdır. Egemenliğin sahipliği rolünü oynama açısından bakıldığında soyut olan ulus kavramı somut olan halk kavramına göre daha elverişlidir.

Bu sayede devletin somutta kullandığı yetkilerin ulusun isteklerine uygun olduğu da varsayılabilmiştir.

Temsili demokrasiler/hükümetlerde halk egemenliği değil, millî egemenlik vardır, millet halihazırda yaşayan halk değil, geçmiş ve gelecek nesilleri içine alan manevi bir varlıktır. Seçilen vekiller halkı değil, işte bu milleti temsil etmektedirler; bu sebeple seçmenlerine ve bölgelerine bağlı değildirler. Bu nevi temsil anlayışı, demokrasinin özünü teşkil eden "halkın kendi iradesi ile kendini yönetmesi" ilkesi ile bağdaşmadığı için formüller aranmış, "yarı temsili", "yarı doğrudan" demokrasi çeşitleri ileri sürülmüştür. Yarı doğrudan hükümet şeklinde, halkın egemenliğini kullanmaya doğrudan katıldığı üç yol vardır: Referandum, halkın vetosu ve halkın kanun teklifi.

Temsil kurumunu demokrasi ile bağdaştırmak için birçok yollar aranmış ve uygulanmış olmasına rağmen seçilmiş üç beş yüz kişinin halkın ve milletin istek ve iradesini temsil ettiğini düşünmek ve temsili sistemle yönetilen toplumlarda gerçek mânâda demokrasiden bahsetmek yalnızca bir iddiadan ve yakıştırmadan ibarettir. Kaldı ki, eğer mümkün olsa da hem yasamayı, hem de yürütmeyi doğrudan halk yapsaydı bu yalnızca demokrasi olurdu, halkın iradesinin yasama ve yürütmeye tam olarak yansımaları olurdu, fakat geriye yine de bir soru kalırdı: "Halkın sesi kayıtsız ve şartsız olarak Hakk'ın sesi midir?"

Bugün daha çok bu iki farklı teorinin pratik alanda birleştirilerek ve kaynaştırılarak kullanıldığını görmekteyiz.

Yeni bir anayasa yolunda ilerleyen Türkiye için ise egemenlik olgusu Türkiye'nin

gündeminde yer alan önemli konulardan biridir. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası temelde ulus egemenliğine dayanmaktadır. Ancak daha önce de belirtildiği gibi ulus egemenliği kadar halk egemenliği de demokratik egemenlik açısından bir o kadar önem arz etmektedir. Halk egemenliği ilkesinin yaygın olduğu ülkelerde, DEVLETÇİ zihniyet dolayısıyla DEVLETE GÜVEN söz konusudur. Bu sebeple, çoğunlukcu demokrasi değil, çoğulcu katılımcı demokrasi referans alınmaktadır. Halkın egemenliği açısından referandum, halk girişimi ve halk vetosu gibi yarı doğrudan demokrasi araçları daha yaygındır.

Aşağıdaki linkte göreceğiniz çalışmada, Avrupa Birliği üyesi yirmi dört ülke ve Amerika Birleşik Devletleri anayasalarında egemenliğin nasıl düzenlendiği, egemenliğin kaynağı ve söz konusu anayasalarda yetki devri ile ilgili hangi hükümlerin bulunduğu hususu incelenmiştir. Ayrıca ilgili anayasalarda egemenlik yetkisinin nasıl ve hangi organlar aracılığıyla kullanılacağı, yetki devrinin nasıl yapılacağı ve sınırlarına ilişkin anayasa hükümleri üzerinde durulmuştur.

<https://yenianayasa.tbmm.gov.tr/docs/Egemenlik.pdf> [4]

ALTERNATİF POLİTİKALAR OLUŞTURULAMAZ MI? BİLİNÇLENME İLE ÇOK MÜMKÜN.

ÇÖZÜM ÜRETEMEYENLER SORUNU BİLMİYOR DEMEKTİR.

Herkes sorunu bildiğini sanıp yanlışları işaret ediyor, fakat; hiç kimse çözüm sunmuyor. İşte bu kaostur AKP yi ve Erdoğan'ı rakipsiz kılan. Madem bu mecliste, parti disiplini ile parti menfaatleri vatan menfaatlerinin önünde gözetiliyor; bu halde bu meclisten vatandaşa bir çare çıkar mı?

Oysa çözüm, ezberleri terk etmededir. Önce niteliksiz sayısal çoğunluğun iradesini nitelikli dolandırıcılara teslim etmesinin önüne geçilmelidir. Sonra iki meclisli ve nitelikli seçmenli yarı doğrudan demokrasi hükümet şekilleri ile yönetilmek; yani devlet politikası ve birimiz hepimiz hepimiz birimiz için anlayışında devlete güven tesis etmektedir. Dokunulmazlıklarla, bize kimse dokunamaz anlayışındaki güçlülerin hukukunu yok ederek. Niteliksiz sayısal çoğunluğun oluşturduğu çoğunlukcu demokrasi yerine; nitelikli kozmopolit çoğulcu katılımcı demokrasi şurasının efkarından devlet politikaları türeterek.

HÜKÜMET SİSTEMLERİ

<http://tr.wikipedia.org/wiki/Demokrasi>

<http://tr.wikipedia.org/wiki/Referandum>

Demokrasi her ne kadar halkın halk tarafından yönetimi ya da çoğunluk yönetimi olarak adlandırılrsa da, çağdaş değişme ve gelişmeler ona yeni anlamlar kazandırdı. İlk ortaya çıkan kavram, temsili demokrasi anlayışıdır. Bu anlayışa göre halk, doğrudan doğruya kendini yönetemeyeceği için, seçtiği temsilciler aracılığı ile yönetilir.

İkinci olarak ortaya çıkan kavram, özgürlükçü demokrasi kavramıdır. Bu kavram, özellikle baskıların en korkuncu, çoğunluğun baskısıdır anlayışından kaynaklanır. Bir demokratik sistemin en önemli özelliğini başta azınlıkların, yani düşünceleri azınlıkta kalanların hakları olmak üzere, tüm insan haklarına dayalı olması gereğine dayalı bir yaklaşımı belirtir.

Çağımızdaki tüm gelişme ve değişmelerden sonra, bugün demokrasi kavramı, düşünceleri azınlıkta kalanların da çoğunluğu kazanabilme hak ve olanağına sahip oldukları bir çoğunluk yönetimi özelliğine erişmiştir. Bir başka deyişle, demokrasinin temel koşulu, klasik insan hak ve özgürlükleri olduğu gibi, azınlıkta kalan düşünce sahiplerinin de kendi düşüncelerini, çoğunluğu kazanmak amacıyla savunabilmeleri ilkesine dayanır.

KONTROLSÜZ GÜÇ GÜÇ DEĞİLDİR

“Devlet işlerine karışmayanlara; kendi iş ve sorunlarının güçlüğü ile uğraşan sessiz yurttaş değil, hiçbir işe yaramayan gözü ile bakıyoruz. Bir politikayı ancak birkaç kişi ortaya koyabilir; ama hepimiz, onu yargılayacak yeteneklere sahip olmalıyız. Biz

tartışmaya siyasal eylemin önüne dikilen bir engel değil, bilgece davranmanın ön hazırlığı olarak bakarız”-

Demokrasinin gelişim sürecinde, çoğunluğun devlet yönetimindeki kararlarının mutlak olması, azınlık haklarını kısıtlayabileceği kaygısı çoğulcu demokrasiyi ortaya çıkarmıştır. 'Azınlıkta veya muhalefette olanların korunması, düşüncelerin serbestçe hiçbir baskıyla karşılaşmadan söylenebilmesi çoğulcu demokrasi için şarttır 'Çoğulcu teoride otoritenin dağıtılması devletin aceleyle ve düşünmeden hareket etmesini engeller, aynı zamanda önemli güç merkezlerinin uyuşmaması durumunda da herhangi bir adımın atılmasını önler.

Sistem Mağdurları nı bilinçlendirme adına yıllardır yazıyorum; bu ülke sorunlarının asıl kaynağı ve bu yüzden de tek sorun olan YASAMA dır diye.

Ülkemizdeki gibi çoğunlukcu demokrasi modelinde yasama ve yürütme birleşmişse; asıl denetlenmesi gereken yürütme değil, yürütmeye yasal meşruluk imkanı veren yasamadır.

Sorun da buradadır. Yasamayı kim nasıl denetleyecek?

Milletin iradesi yürütmeye esas olmalıdır anlayışında, milletin iradesini gerçekten ortaya koyan bir yasama var mıdır ;?

Milletin iradesi nedir, milletin iradesini bu yasama ne şekilde ortaya koyabilmektedir. İşte bunun denetlenmesi gerekir. Bunu denetlemek vekaleti veren asılların görevidir.

Peki asıl olanlar bu bilinç temidir? İşte sorunun büyüğü bu.

Bunun için, bu muktedirlikte akil adam olmak gerekir.

Seçmenlerin hemen hepsinin bu kabiliyet ve muktedirlikte olması mümkün değil.

Bu yüzden yasamanın yanında onu denetleyecek bir akil adamlar meclisine senatoya gerek vardır.

Tabi asıl gerekli olanda akli başında seçmen meclisi; milyonlar meclisi de oluşturmaktır.

Türkiye'nin gerçek ve tek temel sorunu ideolojik ütöpik devlet politikamızın olmayışı ve yasamanın buna paralel olarak politika geliştirememesidir.

Yıllarca parti politikalarını devlet politikası olarak görmek yüzünden Atatürk'ün hayata geçirdiği ütopyadan uzaklaşmıştır.

Yeni Anayasaya ihtiyaç duyulan bu günlerde asıl ihtiyaç, bu anayasanın yürüteceği devlet politikasıdır.

Bu yüzden ülkemizde öncelikle müzakereci demokrasinin kozmopolit idolünde müştereklerin birleştiği devlet politikası oluşturmak şarttır.

Bunun için ülkemiz akıllarından seçilmişlerden oluşan senato şarttır.

Bu senato, Cumhurbaşkanlığı başkanlığında; cumhuriyetinde, devletinde hamisi olacak şekilde, kontrol ve denetleme yapmanın yanında yürütmenin üzerinde amir olabilmelidir.

HALK EGEMENLİĞİNİN, ÇOĞULCU KATILIMCI DEMOKRASİ REFERANSI İLE YARI DOĞRUDAN DEMOKRASİ YÖNETİM ŞEKLİ UYGULAMASI İLE OLUŞMASI BENİMSENMİŞTİR.

ÖZELLİKLERİ

Yürütme gücünün kuvvetli ve geniş partiler koalisyonu tarafından yapılması, Kuvvetler ayrılığı ilkesi, İktidarın bölüşülmesi ilkesi, Çok partili sistem, Yarı-temsili sistem, Yazılı anayasa ile hükümet yetkilerini kesin olarak sınırlama, iki meclisli parlamento modeli dir.

Yarı doğrudan demokrasi, bu sistemde, gerçek yönetim halkın seçtiği temsilciler de olmakla beraber, yerine göre halk da, “referandum”, “plebisit” ve “kanunları veto” usulleriyle yönetime iştirak etmektedir. Bu demokrasilerde halkı temsil eden, seçimle gelmiş yöneticiler vardır. Bu yöneticilerin yetkileri sınırlı olduğundan kendi başlarına karar veremezler. Alınan kararlar, hazırlanan yasalar halkın oyuna sunulur. Bu yasalar, halk tarafından kabul edilirse uygulanır. Halkın veto etme yetkisi de vardır. Ayrıca halktan kişiler de yasa teklifinde bulunabilirler.

Bu sistemde, devlet iktidarının paylaşımı iki meclis sistemi ile olmaktadır. Buna göre yasama organı Temsilciler(parlamentolar) Meclisi ve Cumhuriyet Senatosu (akil adamlar meclisi) olarak ikiye ayrılmıştır. Parlamentoda kabul edilen yasalar, devlet politikası ve anayasaya uyumluluğu bakımından senato süzgecinden de geçirilir. Bu durum aslında bütün yönetimler için geçerli olmalıdır. Mesela partinin yürütme organının aldığı kararların parti politikasına uyup uymadığı ve gelişmesine etkisi parti içinde oluşturulacak senatonun denetimi ve kontrolünde olmalıdır. Aksi takdirde yönetim, iktidar olma sarhoşluğunda tahakkümle (azınlığın çoğunluğa tahakkümü) yanlış ve beklenmeyen bir yol izleyebilir. Nitekim günümüzde parti disiplini adı altında parti başkanlarının sultanı ile seçmence malum parti politikaları dışına çıkmaktadır. Netice itibariyle politika üretirler.

Partiler demokrasilerin olmazsa olmazıdır.

Bir olmazsa olmazda egemenliğin asıl sahibinin de temsilciler yanında yönetime katılması, onu denetleyip kontrol etmesi ve hatta yön vermesidir. Temsilcilerin bu şekilde irade ortaya koymasına yarı temsili sistem denilir.

Senato yürütme, yasama ve yargı erklerinin arasında kuvvetler ayrılığının da vasisidir.

Devlet politikasının idamesi bakımından senatoyu oluşturan senatörlerin bir kısmının atanmışlardan, diğer kısmının da seçilmişlerden olması gerekir.

1961 Anayasası ile ülkemizde tesis edilen senato dan fark; bu senato parlamentodan çıkmış yasaları halkın beğenisine- referanduma sunar. Bunun için bilinçlendirmeyi de başlatır. Yani senato, bir bakıma temsilcilerden oluşan ile halk arasında hakem heyeti gibidir. Halkın belirli kesimi tarafından, örneğin sivil toplum örgütleri tarafından yapılacak kanun teklifini de parlamentoya sunar ve parlamentoda görüşülmesini sağlar. Parlamentodan çıkan her yasa referanduma sunulmaz. Toplumun ehemmiyet arz eden bir kesimi tarafından veto edilen yasalar referanduma sunulur.

Bu demokrasi çeşidinde halk bir yasama organı seçer ve yasaların yapılmasına da katkı sağlar. Bunun için halka tanınan yetkilerin başında halkoylaması gelir, Meclis tarafından kanun hazırlanır ve halkoyuna sunulur, halk kabul ya da red eder. Tam demokrasi olmasada yine de yakını demokrasiyle yönetilmek demektir..Yönetimde halkın da sözü bulunur. Tanım.- “Yarı-doğrudan hükümet (gouvernement semi-direct)” de denilen “yarı-doğrudan demokrasi (démocratie semi-directe)”, egemenliğin kullanılmasının halk ile temsilcileri arasında paylaştırıldığı demokrasi tipidir. Yarı-doğrudan demokrasi, temsili demokrasi ile doğrudan demokrasinin bir bileşimidir. Yarı-doğrudan demokrasi sisteminde egemenliğin kullanımı esasen halkın seçtiği temsilcilere verilmiştir. Ancak bazı durumlarda, referandum gibi araçlarla seçmenler de egemenliğin kullanılmasına doğrudan doğruya katılırlar. Bu bakımdan yarı-doğrudan demokrasi temelde bir temsili demokrasidir. O hâlde yarı-doğrudan demokrasi, halkın egemenliğin kullanılmasına zaman zaman doğrudan doğruya katılabildiği bir temsili demokrasidir. Yarı-doğrudan demokraside halk, “referandum”, “halk vetosu”, “halk teşebbüsü” ve “temsilcilerin azli”

araçlarıyla egemenliğin kullanılmasına doğrudan doğruya katılır.

Şimdi yarı-doğrudan demokrasinin araçlarını görelim.

1. Referandum

Referandum (halkoylaması) en kısa tanımıyla, parlâmento tarafından kabul edilen veya edilecek olan bir kanun metninin halkın onayına sunulmasıdır. Referandumun değişik çeşitleri vardır. Şimdi bunları görelim.

a) Bağlayıcılığı Bakımından.- Referandumda seçmenler tarafından verilen cevabın hukuken bağlayıcı olup olmamasına göre referandumlar, “istişarî(danışma) referandum” ve “tasdikî (onay) referandum” olmak üzere ikiye ayrılır.

b) Başvuruluşu Bakımından.- Referandumlar başvuruluşlarındaki usûl bakımından “mecburî” ve “ihtiyarî” olmak üzere ikiye ayrılmaktadırlar.

c) Konuları Bakımından.- Referandumlar konuları bakımından “kurucu referandum”(yeni bir anayasanın kabul edilmesi veya mevcut bir anayasanın değiştirilmesi) ve “teşriî (yasama referandumu) referandumu” olmak üzere ikiye ayrılmaktadırlar.

2. Halk Vetosu

“Halk vetosu (veto populaire)”, parlâmento tarafından usûlüne uygun olarak kabul edilen kanunun halkın inisiyatifıyla olur. Halk kabul veya red eder.

3. Halk Teşebbüsü

Referandum ve halk vetosu istenmeyen kanunun engelleyebilir; ama halkın istediği kanunun

çıkmasını sağlayamaz. İşte halkın istediği, ama parlamentonun çıkarmaya yanaşmadığı

kanunun çıkarılmasını sağlayıcı yarı doğrudan demokrasi aracı “halk teşebbüsü” dür. Halk teşebbüsü usulünde, belli sayıda STK lar öncülüğünde seçmen kendi aralarında imza toplayarak belli bir konuda kanun yapılmasını isterler.

4. Temsilcilerin, senatörlerin ve yüksek kamu görevlilerinin azli

Halkın çalışmasından memnun kalmadığı temsilcileri, senatörleri veya yüksek kamu görevlilerini görevden almasına imkân veren bir usûldür. Bu usûlde, çalışmasından memnun kalınmayanların anarşiye ve halk ayaklanmasına gerek kalmadan görevden alınması ve yerine yeni birisinin seçilmesini kabul ederler. Bu usûl iki aşamalıdır. Birinci aşama teklif aşamasıdır, ikinci aşama oylama aşamasıdır.

Gelişen teknolojik araçlarla ve özellikle e-devlet yapısında bu sistemin hayata geçirilmesi artık mümkündür.

Bu sistemin bu güne kadar kullanılmamasının tek sebebi sık sık sandık başına gidilmesi idi.

Şimdi nitelikli seçmenlerle, elektronik imza kabul eden elektronik kimlikler kullanılarak e-devlet yapısı üzerinden referandum yapabilmek mümkün hale gelmiştir.

Bunun için yapılacak düzenleme artık uzun boylu bir uğraş istemez.

Seçmen at yarışı ve benzeri oyunları oynar gibi elektronik ortamda oy kullanabilir.

"İnsanoğlu özgür doğmuştur ama her yerde zincire vurulmuştur. Kendisini başkalarının efendisi sanır, ama aslında onlardan daha da köledir." "Bir halk itaat etmeye zorlanır ve ederse, iyi eder; bu boyunduruğu ne zaman kırmak isterse ve kırarsa, daha da iyi eder; zira özgürlüğü elinden hangi hukuka dayanılarak alınmışsa, onu yine aynı hukuka dayanarak geri alması onun hakkıdır." "Otorite ne halkta ne de siyasi iktidardadır. Otorite bilincin aydınlattığı akıldadır." "Özgürlüğünden vazgeçmek, bir insanın insan olma niteliğinden, insanlık haklarından ve hatta görevlerinden vazgeçmesidir." (J.J.Rousseau) "İrade ancak akla dayandığı takdirde geneldir. (Bu ifade) tüm insanların akıllı olduklarına ilişkin bir ön kabul üzerine oturmaktadır." "İyi ve doğru toplumsallaşma, ancak akla dayalı, amaçlarının ve araçlarının bilincinde olan bir irade ile gerçekleşebilir." "Siyaset (ise), her şeyden önce yurttaşın eğitilmesini gerektirir. Sadece bilgili ve aydın insanlar, kendilerinin dolambaçlı propagandalarla yanıltılmalarına ve aldatılmalarına izin vermezler; onların tek tutkuları yurt sevgisidir ve adil bir toplumu sadece onlar oluşturabilirler. Bu çabayı gösteremeyecek kadar güçsüz isek, köle olmaktan kurtulamayız." P. Burgelin

GEZİ ile ortaya çıkan KESİN GERÇEKLER...

1 - Şeriat güçleri ve cemaat; devletin bütün

organlarını ele geçirmiş... (Asker, polis, yargı,

bürokrasi, eğitim, sendikalar)

2 - Hükümet ve devlet her konuda yalan

söylüyormuş, doğruları yandaş medya

yardımları ile gizliyormuş...

3 - Medya tamamen hükümetin kontrolündeymiş...

4 - RTE çok oy aldıkça her istediğini yapabileceğini

sanıyor, kendini padişah olarak görüyormuş...

5 - Bu güne kadar güneydoğuda olanlarla

ilgili medyanın, hükümetin, devletin söylediği

her şey yalanmış...

6 - Hükümet istediği gibi insan öldürüyor

bunu kendi yargısı ve medyası ile

yasal hale getiriyormuş...

7 - BDP tamamen "İslam birliği" ile AKP'ye bağlanmış...

8 - Megerse muhalefet hiç yokmuş...

9 - AKP'nin demokrasiden anladığı "çoğunluğun

dediği olur mantığıyla" ve kendi istediğinin olmasıymış...

10 - AKP kendi ahlak ve inanç anlayışını yani

İslam şeriatını modern kanunlarımızın içine

yerleştirmiş ve buna devam etmek istiyormuş...

11 - Seçim ve sandık büyük bir yalanmış. Çünkü

seçim tamamen medyanın yalanlarına, para ve

reklam ile AKP tarafından kazanılmaktaymış...

Biz kendi istediğimizi seçemiyormuşuz. Bize sunulan

kötüler arasından bir seçim yapmaya zorundaymışız..

12 - Bu ülkede adalet bitirilmiş, bu ülke AKP'nin

çiftliği haline gelmiş...

13 - AKP, bu ülkede ağaçlar, sular dahil her şeyi satmış...

...

Adaletsiz padişahın canavar girsin köşküne...

Ziyan ile...

Bu

rhan Işcan

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

DEĞİŞİM

İçeriği Yazan: İzzet Kütükoğlu Zaman: Çar, 10/07/2013 - 01:05

Sayın İŞCAN, yazınızı son derece kaliteli buldum.

İlk defa iktidar değiştirmenin çözüm olmadığını, sistemin değişmesi gerektiğini düşünen bir yazar, çok mutlu oldum. Merhum Recep Yazıcıoğlu öldükten bu sonra, Aşık Mahsuni Şerif öldükten sonra, Korkut Özal sistemin değişebilmesinden umudu kesip, sistemden semirme yolunu tuttuktan bu yana memlekette sistem analizi yapacak bir tek adam bile kalmadığı düşüncesine kapılmış iken bu yazı ilaç gibi geldi.

Bu ülkenin hatta orta doğu coğrafyasının en önemli sorunu, mantık muhakemesi yapamamasıdır. Her insan düşünür. fakat her insan mantık muhakemesi yapmaz, yapamaz.

Mantığı bir filtre veya bir eleğe benzetebiliriz. mantığı kalite kontrol ünitesinde benzetebiliriz. İnsan düşünür, akıl sahibi olur. Akıl mantık süzgecinde süzülmemiş ise, bu akıllı kullanmak insana fayda getirebildiği kadar zararda getirebilir. Çünkü akıl hamdır, işlenmemiştir. Akıl mantık süzgecinde damıtıldıktan sonra fikir haline gelir.

Ne yazık ki, " bu coğrafyada insanlar, ham akıllarının, fikir olduğunu sanıyorlar."

Evet, nedeni nedir bilinmez, bu coğrafyada mantık muhakemesi yapamama sorunu her zaman olmuştur.

Büyükler her şeyi bilir. Sen herkesten iyi bilemezsin, kimsenin yapamadığını sen ben yapamayız türü anlayışlar mantıksızlığın sonucudur.

Dikkat edecek olur isek, demokrasinin olmadığı ülkelerde, hiç bir sistemin üremediğininide görürüz. Bu ikisinin ürememeside mantık muhakemesi yapılamamasının sonucudur.

içinde bulunduğumuz bu toplumda, eğer dünyada yapılacak bir şey kalmış ise, bunu batılılar keşfeder veya yapar. onlar yapmamış ise yapacak bir şeyin olmadığı kabul edilir. Rejim kurgulanacaksa batıdan, teknoloji alınacaksa batıdan, (ucuz olduğu için şimdilerde çinden) alınmaktadır. Biz nasıl olsa yapamayız düşüncesi toplumu esir almıştır.

Mantıksızlığın başka bir tezahürüde, Büyük makamlarda oturanların ve zengin olanların daha akıllı olduğu şeklindedir.

Oysa,kişinin yüksek makamlarda olması veya zengin olması akıllı olduğunu gösterse bile, mantık kullandığı anlamına gelmez. Adamda yüksek makam arzusu varsa her yol onun için mübahtır. zengin

olmayı düşünen bir adam için her yol mübahtır. her yolu mübah olarak gören adam herşeye sahip olabilir. Mantık kullanan adam kendi kendini dentleyen adamdır aynı zamanda. Hak etmediğini almak istemez, hak etmediği zenginliği istemez. Böyle olunca mantıklı düşünen adamlar dipte kalır.

Sapla samanı ayırt etmeyip, hakkı hukuku düşünmeyen, ahlak edepten yoksun, işine geldiği gibi harket eden adamların önü açıktır.

Aptal toplum, bunların bir yerlere gelmiş olmasına bakarak bunların çok akıllı olduğu hükmünü verir.

Akıllıdırlarda.

Fakat, benim aradığım akıllı adam değil ki. Benim aradığım mantıklı adam, doğru muhakeme edebilen adamdır benim aradığım.

Elli yıldır iktidar değiştirmekten yorgun düşmüş helak olmuşuz. Bir gün olsun acaba başka yerlerde bir yanlış mı var? diye düşünmemiz gerekiyorken, hala iktidar deyiştirip bir şeyler elde edebileceğimizi zannediyoruz. Yuh! diyorum, başka bir şey demiyorum.

- [Güncel](#) [5]

Kaynak URL (05/05/2024 - 10:08 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/tek-cozum-asagidan-yukariya-degismek>

Bağlantılar:

- [1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/burhan-iscan>
- [2] <http://www.politikadergisi.com/okur-makale/diyalog-kurmak-uzerine>
- [3] <http://www.edebiyatgazetesi.com/2012/12/09/popo-cem-yagcioglu/>
- [4] <https://yenianayasa.tbmm.gov.tr/docs/Egemenlik.pdf>
- [5] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>